

Interpellation – Tillgänglighet i offentliga miljöer

Till tekniska nämndens ordf. Mariette Nicander

Tillgänglighet i offentliga miljöer är en central fråga för jämlikhet, delaktighet och möjligheten att leva ett självständigt liv.

Samtidigt finns det återkommande exempel på att tillgängligheten i praktiken brister, trots att miljöerna formellt sett är utformade för att vara tillgängliga.

Det kan handla om offentliga toaletter där ramper och dörrar är placerade på ett sätt som gör att de inte går att använda i praktiken. Exempelvis när en ramp leder rakt mot en dörr som öppnas ned mot den som står på rampen, vilket innebär att den som sitter i rullstol inte kan ta sig in.

Samtidigt handlar det inte bara om rullstol. Det kan hända att den som behöver gå på toaletten är i behov av assistent och ett liggande blöjbyte av en vuxen person.

Det kan också handla om brister i utformningen av parkeringsplatser, nivåskillnader i stadsmiljöer eller lösningar i nyare områden där tillgänglighet inte fullt ut har fungerat i praktiken, trots att de uppfyller tekniska krav.

Ett återkommande problem är att tillgänglighet ibland planeras utifrån regelverk och ritningar – men inte tillräckligt utifrån hur människor faktiskt använder miljöerna.

Som exempel kan nämnas att regionen har minskat antalet handikapparkeringar i områden som A7, södercentrum, stora torget och andra delar av Visby.

Det väcker frågor om hur Region Gotland säkerställer att tillgänglighet fungerar i verkligheten, inte bara i teorin.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga:

Frågor:

1. Finns en samlad inventering av tillgängligheten i regionens offentliga miljöer?
2. Hur säkerställs tillgänglighet i nya områden som A7 och stora torget?
3. Planerar regionen en översyn av befintliga brister?

Gisela Wood, Liberalerna Gotland